

DRUHÉ STOLETÍ

školní časopis

jaro 2016

ŠKOLNÍ PLES 2016

Dne 18. 3. 2016 se v Klubu kultury v Uherském Hradišti konal tradiční ples ZŠ UNESCO. Hlavními aktéry večera se stali žáci devátých tříd se svou polonézou a sérií dalších tanců, které pilně trénovali více jak půl roku. Píle se evidentně vyplatila, jelikož hosté plesu rozhodně nešetřili svým potleskem. Jak to všem slušelo, si můžete prohlédnout na následujících fotografiích.

ŠKOLNÍ PLES 2016

ZAMYŠLENÍ NAD SPOLEČENSKÝM CHOVÁNÍM

O společenském chování

Když si vyberu knížky, které jsem četla od klasických (nebo klidně i jiných) autorů, vzpomenu si na spoustu zdvořilosti a samostatnosti, jež se už dávno nedělají. Nejsou si jista, jestli je so lidem okolo jedno a nebo prostě mají strach, že v tom budou sami.

Není to tak dávno, co v autobuse nikdo nepustil starou paní na sedadlo. Přemýšlím-li nad tím, že si chlapeč v místnosti nesundávají čepice a přivazují dívkám dveře před nosem. Lidé se mezi sebou nezdraví.

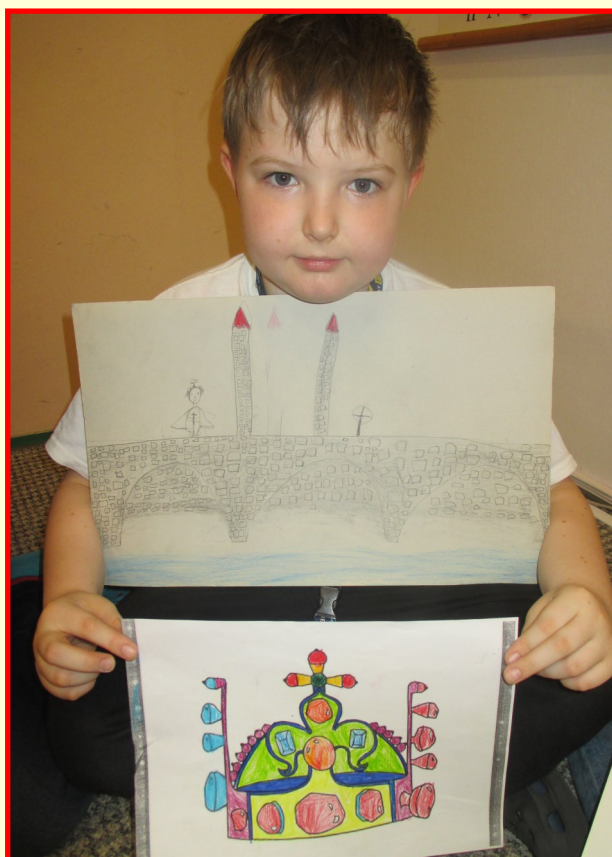
Často k sobě nejsou lidé milí, protože je to pro ně velká námaha. Vzpomínám si, jak v těch knížkách, muž ženě podržel dveře a nechal ji vejít první, vzal jí kabaček, odsunul židli a pěkně mluvil bez sprostých slov.

Uvědomuji si rozdílnost těchto dob, ale opravdu to nemůže být takové, jako v těch knížkách?

Vždyť není takový problém chovat se slušně a zdvořile. Minimálně když zaslechnu děti mluvit o jejich rodičích. Nemají k nim ve většině případů žádnou úctu. Mladěť si v útlém věku zahrává s nezákonnými věcmi. Kam sahle doba spěje? Proč se lidé bojí několi udělat, v domněně, že budou odsuzováni?

Protože to tak je.

KAREL IV. OČIMA DĚTÍ 1. STUPNĚ

PROJEKT EDISON NA BUDOVĚ HRADEBNÍ

Projekt EDISON spojuje mladé lidi odlišných kultur, národností, aby se seznámili se zvyky, tradicemi a životem v jiných zemích.

Naše škola se také zapojila do tohoto projektu a prožili jsme opravdu neobvyklý týden. Podívejte se ... :)

VÍTÁNÍ JARA - PRVNÍ STUPEŇ

SPOLUPRACUJEME S MŠ KOMENSKÉHO

Návštěva našich žáků v MŠ Komenského. Těšíme se na budoucí prvňáčky.

CAMBRIDGE ENGLISH - 1. ROČNÍK

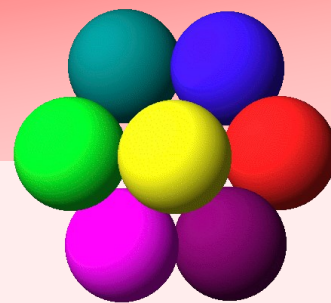

Naši prvňáčci poznávají angličtinu.

Nakoukněte do tajů angličtiny ...

HRAJEME KULIČKY

Že kuličky v dnešní době už nikdo nehraje?
Žáci prvního stupně mají rozhodně jiný názor :)

NOC S ANDERSENEM

Je už tradicí, že se žáci čtvrtých ročníků společně sejdou a stráví spolu večer a noc, které věnují na počest dánského spisovatele Hanse Christiana Andersena besedě o zajímavých knihách, četbě, ale také společným hrám a dalšímu velmi zajímavému programu.

Ne jinak tomu bylo i tento rok, kdy si děti Noc s Andersenem náležitě užili. Jak se dětem tento zážitek líbil, můžete vidět v následujícím textu žaček Nikol Supové a Julie Grufíkové ze 4.A.

NOC S ANDERSENEM

Bylo to super. Chvilku jsme čekali před školou a pak šli ke skřínkám a potom nahoru vybalit si spacáky, karimatky, polštářky.....

Paní učitelky pro nás měly připravených 10 otázek a DISKOTÉKU, kde jsme trsali dokud na nás nepřišla řada. Rozdělili jsme se do dvojic, pak nám učitelky řekli pravidla : „Po škole je 1. 2. patře rozmístěno 10 otázek sou u nich bludičky a úkoly“. Na začátku nám učitelka Janásová dala tužky a papír kde byli řádky s čísly. Měli jsme za úkol najít těch 10 otázek. Nejlepší byla 7 chyt se za uši vyplázni jazyk a 2. se otoč do kola. Až byli všechny dvojice hotové šli jsme do svojí třídy se převléct do pyžam a pak do spacáku kde nám učitelky pustili film. Paní učitelky mezitím opravovali ty papírky s odpověďmi.

Postupně jsme všichni usnuli a kolem půlnoci jsme se 4.A šli podívat na gekona nočního. Potom několik usnulo a ti co nespali si furt povídali. Pak jsme my nespalcí udělali klub Nespalců. Šli jsme na koberec a tam si povídali a když se někdo pohnul tam me se skrčili a dělali skrčený koberec potom šla kontrola(Alex a Elča) zkontrolovat jestli všichni spí.

Několikrát nás učitelka šeptem napomínala a pak jsme šli do spacáků povídat si tam. Nasunuli jsme se k sobě a povídali si u sebe. Pak usnulo hodně dětí i já. Někteří vydrželi do 3hod. a 1min. ! Byla to super noc.

NOC S ANDERSENEM

NOC S ANDERSENEM

Ve čtvrtek 7.4 2016 jsme došli do školy v sedm večer. A škola byla zamčená, ale nakonec nám otevřeli. První jsme si vybalili věci a rozhodli jsme se kde budeme spát. Pavel chtěl spát u dveří, ale nakonec jsme ho přesvědčili, že bychom mu chodili po hlavě, kdyby jsme šli na záchod. Potom jsme se bavili o knížkách které čteme taky jsme si přečetli pohádku od HANSE CHRISTIANA ANDERSENA Křesadlo. Poté se na nás přišla podívat psycholožka Venda. Pak jsme šli do béčka a tam jsme měli diskotéku. Tam jsme si mohli vybrat písničku na přání. Někdo tam dal hroznou písničku Jedu na koni, ta byla příšerná, pořád tam bylo jenom jedu na koni jedu na koni jedu na koni.

Potom nás paní učitelky po třech minutách vysílaly na stezku odvahy. První šla Eliška s Nikčou, protože Eliška musela odejít už v devět hodin, takže s námi nespala byla totiž po nemoci. Já sem šla se Zuzkou a šli jsme po Kryštofovi a Filipovi. Na nějakých stanovištích jsme se totiž potkali. Jeden úkol byl srandovní, chytit se za uši, vypláznout jazyk a dvakrát se otočit do kola. Ale vyhodnocení bylo až v pátek, takže další den.

Když jsme došli do béčka skoro nikdo tam nebyl, protože skoro všichni ještě řešili úkoly. Pak jsme už mohli do naší třídy a tam jsme si už mohli vyčistit zuby a převléknout se, ale my holky jsme se mohly převléknout u paní učitelky v kabinetě, kluci se převlékli ve třídě. Škoda, že Venda nespala s námi. Pak Alex začal házet s nějakou taškou v které byli brambůrky, ale Alex to nevěděl a tak se ty brambůrky vysypaly po celé třídě a někdo to měl do konce ve spacáku. Pak nám paní učitelka pustila krásku a zvíře ale to se nám nelíbilo, tak nám paní učitelka pustila Simpsonovi ve filmu. U toho pár s nás, usnulo ale polovina ne. Usnuli třeba Ondra, Pavel, Zuzka, Marek, Kryštof, celkem nás bylo 12 a z toho 5 spalo. Když skončili Simpsonovi tak jsme neměli co dělat, tak jsme se bavili a paní učitelka nám pořád říkal spěte. Ale my jsme nemohli spát a pak jsme vzbudili skoro celou třídu pak už spali jenom tři lidi a byla to Zuzka, Kryštof a Ondra. Pak už byla půl noc a my jsme nespali. Potom jsme si vzpomněli na želvu a na hada a chtěli jsme je navštívit tak jsme tam šli o půl noci. A když jsme se vrátili tak se nám pořád nechtělo spát tak jsme se bavily dál potom se vzbudil i Marek, Pavel a Ondra. Potom jsme chtěli udělat lumpárnu tak jsme vzali barvy na obličej a pomalovali jsme Kryštofa. Bavili jsme se o spoustu zvláštních věcech třeba o banánech nebo pavoucích. A usnuli jsme až ve tři, teda kromě Zuzky a Kryštofa.

Ráno jsem kvůli tomu byla unavená a skoro usnula ve vyučování.

Noc s Andersenem se mi moc líbila a byla bych ráda, kdybychom ve škole mohli spávat častěji.

Julie Grufíková, 4.A

Hans Christian Andersen

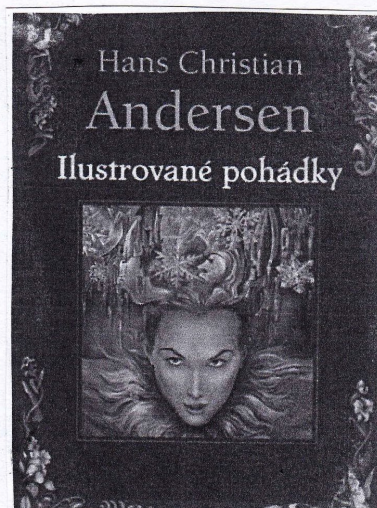
* 2. dubna 1805

† 4. srpna 1875

Byl to dánský spisovatel, který proslul především jako jeden z největších světových pohádkářů.

- Mnohé z jeho 156 pohádek se staly již klasikou.
- (např.: Princezna na hrášku, Ošklivé kačátko, Císařův slouček, Císařovy nové šaty, Statečný uňový vojaček, Křesadlo a Malá mořská víla)
- Psal ovšem i verše a romány. Kromě světoznámých pohádek napsal také několik úspěšných románů, několik poměrně málo úspěšných básnických sbírek a divadelních her. Hans Christian Andersen vyšel z chudých poměrů. Na jaře roku 1872 Andersen spadl z postele a vážně se zranil. Nikdy se už úplně neuzdravil. Zemřel v domě zvaném Rolighed nedaleko Kodaně. Je pochován na hřbitově v Kodani. Jeho pohřeb, kterého se zúčastnil i král Christian IX., byl vyhlášen dnem národního smutku.

Citát: Neuv' hezcích pohádek, než jsou ty, které píše sám život.

Žáci naší školy se pod vedením pana učitele Petra Kočiče zúčastnili soutěže Lidice pro 21. století. Jelikož byly všechny práce velmi vydařené, postoupily některé z nich dokonce do finálového kola této soutěže. Protože se jedná o velký úspěch, rozhodli jsme se tyto práce zařadit také do školního časopisu. Pro toto číslo školního časopisu byly vybrány práce Tondy Kostíka a Natálie Hráčkové.

DEN, KDY SE MNĚ ZMĚNIL ŽIVOT

Mám už třináct nebo je mně teprve třináct? Na něco jsem už dost starý a na něco jsem ještě malý. Ale sám za sebe můžu říct, že už jsem poznal spoustu věcí, které nebyly vůbec obyčejné a úplně mně změnily život.

První velká událost přišla, když jsem šel poprvé do školy, v deseti jsem začal sportovat a poznal pravidlo, že chci-li něco umět, musím trénovat a vydržet. Přišlo mnoho okamžiků, které byly první a na které se nezapomíná. První gól, první šipka do vody, první jízda na lyžích, první jednička z češtiny, první cesta letadlem.

Já chci psát ale o zážitku, který je pořád stejně silný jako poprvé. Bylo to zhlédnutí filmu „Chlapec v pruhovaném pyžamu“. Příběh z druhé světové války, který vypráví o německém chlapci Brunovi. Bruno je syn fašistického důstojníka. Rodina se stěhuje do míst, kde se v blízkosti domu nachází koncentrační tábor. Zde otec vykonává svou „práci“. Bruno si žije ve svém světě. Když narazí na ostnatý drát tábora, myslí si, že objevil farmu s lidmi, kteří chodí v pruhovaných pyžamech a jen si tu v klidu pracují. Neví, proč se občas kouří z vysokých komínů, ptá se, ale pravdu se nedovídá, o válce jako jediný neví nic. Bruno prožívá přátelství s židovským chlapcem Shmuelem.

Přátelství prochází zkouškou, ve které se Bruno zachová zbaběle a postaví se proti kamarádovi. Shmuel Brunovi odpustí a chlapci k sobě cestu zase najdou. Shmuel požádá Bruna, aby mu pomohl najít otce, Bruno cítí, že teď je jeho chvíle, kdy může svou zradu napravit. Neváhá si obléct „pruhované pyžamo“, podhrabat se do tábora a spolu s Shmuelem pátrat po otci. Dobrodružství ale brzy skončilo. Muži byli nahnáni do sprch, ale místo koupele, dostali smrtící dávku jedu. Všichni zemřeli. Zůstala jenom místnost plná pruhovaných pyžam, která už nikdo neoblékl.

Válka dostala každého. Pořád cítím tu úzkost a smutek z filmu. Byl jsem jako sevřený, všechno mě bolelo. Byla to rána. Ten film mě úplně dostal.

Myslím si, že každý takový zážitek, který dokáže otevřít oči, dokáže, aby si člověk uvědomil, co je důležité, má smysl a má sílu a moc změnit život.

Další soutěžní práci, která postoupila do finále, je práce žačky Natálie Hráčkové na téma „Tohoto člověka si vážím a proč?“

JOSEF BALABÁN

Určitě se budete ptát, kdo to byl? Kdo byli „Tři králové“? Rozhodla jsem se, že vám něco povím o Josefu Balabánovi.

Josef Balabán byl jeden ze členů legendární skupiny „Tři králové“. Jejimi členy byli již zmiňovaný Josef Balabán, Josef Mašín a Václav Morávek. Josef Balabán se narodil 5. května 1894. Po základní škole se využil zámečnickem.

Po vypuknutí první světové války odjel na ruskou frontu, kde byl zajat Rusy. V Rusku se přihlásil do vznikajících Československých legií. Po návratu z války se stal příslušníkem Československé armády a dostal hodnost poručíka a jeho vojenská kariéra byla velmi slibná. V roce 1936 byl již podplukovníkem ACE a bohužel jeho kariéru přerušil vpád Německa do Československa.

S tímto stavem, který nastal, se nehodlal smířit, protože byl vlastenec a především voják. Proto začal budovat odbojovou skupinu známou pod názvem „Tři králové“. Tato skupina prováděla sabotážní akce, jak na území protektorátu, tak v samostatném Německu. Taky se zabývala zpravodajskou činností. Významným počinem bylo navázání kontaktů s agentem, který předával této skupině velmi cenné informace.

Nejvýznačnější akcí této skupiny byly pumové útoky u Berlína. Josef Balabán byl, ale zatčen. Bohužel byl zrazen jedním důstojníkem československé armády, který pracoval pro Němce. Němci ho hroznými způsoby mučili, ale přesto nikoho neprozradil. Josef Balabán byl popraven v roce 1941. V roce 1941 byl povýšen do hodnosti brigádního generála.

Proč si Josefa Balabána vážím? Byl to člověk, který věděl, co je to čest, hrdost a věrnost. Tato jména spouště lidí nic neříkají. Tímto chci říct, aby si někdy přečetli o hrdinech, kteří bojovali za Československou republiku v letech německé nadvlády.

Jsme Češi, máme být na co hrdí!!

PÁTRÁNÍ PO OSUDECH SVÝCH PŘEDKŮ

Jak již bylo zmíněno v minulém čísle časopisu, i v tomto čísle se setkáme se zajímavými pracemi žáků, kteří se v rámci dějepisu zabývali osudy svých předků. Tentokrát jsou autorkami prací děvčata ze třídy 9.A.

PAMĚTNÍ ODZNAK DRUHÉHO NÁRODNÍHO ODBOJE

- Odznak vznikl československou vládou dne 14. května roku 1946
- Medaile byla určena občanům, kteří:
  - se zúčastnili odboje mimo organizované skupiny či vojenské jednotky se zbraní v ruce
  - se podíleli na politické i organizační činnosti v podzemním hnutí, podporovali československé a zahraniční parašutisty a zajatce
  - prováděli sabotáže, podíleli se na zpravodajské činnosti, rozšiřovali podzemní tisk, letáky
- Můj prastrýc Richard Pulec získal tuhle medajli za pomoc při národním odboji, tím, že podporoval partyzánské hnutí na Bojkovsku. Po 2. Světové válce Richarda zatkla státní bezpečnost a komunisté ho obvinili ze spolupráce s Němci. Věznili a mučili jej v Uherskohradištské věznici, odkud jej propustili na konci roku 1952. S podlomeným zdravím přežil ještě pár měsíců a v roce 1953 umírá na selhání ledvin. Jeho medajle se předává z generace na generaci.

PAMÁTNÍK NOUZOVÉHO PŘISTÁNÍ AMERICKÉHO BOMBARDÉRU B-17G V PRUSINKÁCH

Historie je všude kolem nás. Stačí chodit s očima otevřenýma a člověk najednou vidí, že to nejsou jenom hodiny dějepisu, kde se učíme co bylo, ale poznávat můžeme i sami a nejenom z knih. Kolem nás je plno věcí, kterých se můžeme dotýkat, které můžeme vnímat víc než očima. Jsou to i pomníky. Kusy kamene, neživé předměty, které si nesou živé příběhy. V Napajedlích takový máme. Je tu na památku americkým letcům z 2. sv. války. Není těžké si zjistit, proč tu stojí. Ale zajímavé bylo přečíst si výpovědi svědků, pamětníků, tehdy asi třináctiletých chlapců, jak celou událost prožívali a vnímali. Nouzové přistání letadla, setkání s letci, jejich zajetí Němci, uložení mrtvých těl v napajedelské márnici. Když kluci vzpomínky psali, byli už staří páni a dnes už nežijí, ale jejich slova tu jsou a zůstanou pro nás.

Dne 14. 10. 1944 na trati zvané Amerika v Prusinkách, nedaleko od pomníku, nouzově přistál americký bombardér B-17 (G). Desetičlenná posádka vyvázla až na jednoho letce bez zranění. Po jejich signalizaci bombardér rozstřílely doprovodné stíhací letouny. Američtí letci se u hájovny rozdělili na dvě skupiny, aby se přes noc schovali hlouběji v lese. Tou dobou však již byli obklíčeni německými vojáky a gestapem. Obě dvě skupiny byly brzy objeveny a proto se vzdaly. Při zatýkání jedné ze skupin byli dva američtí letci Lt. R. Winters a Lt. J. Johnson bezdůvodně zastřeleni. Zbytek posádky byl nákladním vozem odvezen do zajetí. Přistání bombardéru neušlo pozornosti širokého okolí. Svědky těchto událostí bylo až 300 občanů z Napajedel a blízkého okolí.

PŘÍBĚH STOLETÉ KRABICE

V DUBNU 1945 USTUPOVALI NĚMEČTÍ VOJÁCI PŘED RUDDOU ARMÁDOU. PROCHÁZELI I KJJOVEM.....

OBĚ ARMÁDY MEZI SEBOU BOJOVALY, COŽ BYLO PRO OBYVATELE NEBEZPEČNÉ, PROTO SE MUSELI...

SCHOVÁVAT VE SKLEPĚ! MEZI NIMI BYLA I RODINA MOJÍ BABIČKY - RODINA POKORNÝCH. DOHROMADY JICH TAM BYLO 10, 7 DOSPĚLÝCH A 3 DĚTI... MĚLI STRACH, ABY NEDOŠLO JÍDLO, PROTO SE JIM VNUKL JEDEN NÁPAD... STÍSNĚNÉ PROSTŘEDÍ, VLHKO A NEPŘÍVĚTIVOST SKLEPU DONUTILO TETU VLASTU.....

VYLÉZT Z ÚKRYTU NA ČERSTVÝ VĚDUCH... TO OVŠEM DĚLAT NEMĚLA, PROTOŽE V TEN MOMENT SE ROZPOUTALA PALBA A STŘELY SE JÍ JEN STĚŽÍ VYHÝBALI... V TOM ŠOKU SE VŮBEC NEMOHLA POHNOUT... AŽ PRO NI MUSEL PRADĚDA VYBĚHNOUT ZE SKLEPA VTÁHNOUT JI ZPÁTKY.

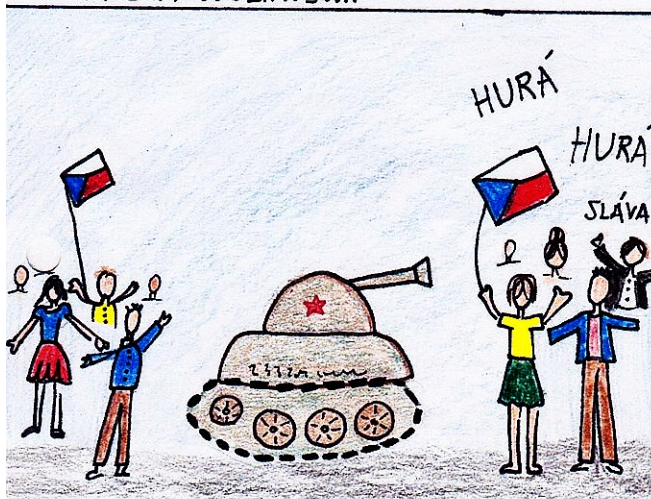
PŘÍBĚH STOLETÉ KRABICE

VE SKLEPĚ JÍDLA RYCHLE PLESNIVĚLO, PROTO JE NAPADLO... DO VELKÉ KRABICE OD KOŘENÍ NAPEKLI SUŠENKY....

KDYŽ V KRABICI NEBYLA UŽ ŽĀDNĀ SUŠENKA, NIKDO NEJSPĪŠ NETUŠIL, ŽE UŽ NEBUDOU POTŘEBA NEVĚDĚLI TOTIŽ, ŽE ZA PĀR DNĪ...

... VĀLKA KONEČNĚ SKONČIL. KYJOVJANĚ UŽ VĪTALI OSVOBOZUJÍCÍ VOJSKA.

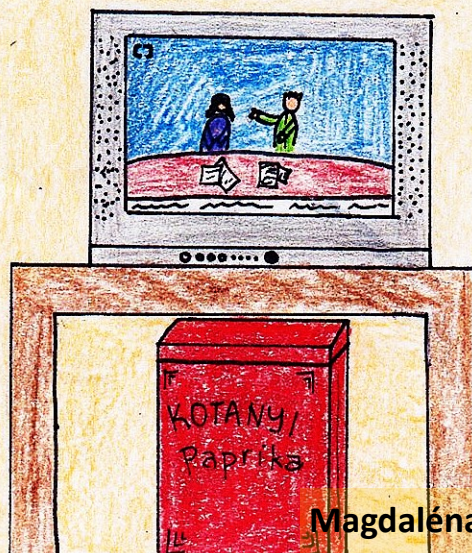

KRABICE, VE KTERÉ BYLY SUŠENKY, POCHÁZÍ Z OBCHODU MĚHO PRAPRADĚDEČKA. V JEHO OBCHODĚ SE OCITLA UŽ PĀR LET PO ZAČĀTKU 20. STOLETÍ...

TĚTO KRABICI NEBUDE O MOC MĚNĚ NEŽ 100 LET A CELÝ SVŮJ KRABICOVÝ ŽIVOT PROŽILA V NAŠÍ RODINĚ...

2015

BABIČČIN BYT

Magdaléna Zůbková, 9.A

ROZHOVOR S VYBRANÝM PEDAGOGEM

Žákyně 6. A Tereza Dostálek a Adéla Ohnoutková se vydaly na průzkum napříč pedagogickým sborem, kde za účelem rozhovoru oslovily paní učitelku Terezu Škareckou a pana učitele Tomáše Pírka, kterým položily několik otázek.

Prvním osloveným pedagogem se tedy stala paní učitelka Škarecká...

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU TEREZOU ŠKARECKOU

- **Jak se vám líbí na škole?**

Na škole se mi moc líbí.

- **Co učíte a co byste chtěla učit?**

Učím anglický jazyk a chtěla bych učit dějepis.

- **Co děláte ve svém volném čase?**

Ve svém volném čase se snažím sportovat.

- **Chutná vám jídlo ve školní jídelně a co nejvíce?**

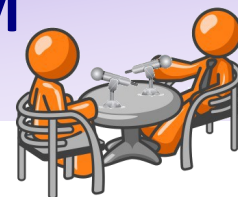
Ano chutná, nejvíce mi chutná sladký rýžový nákyp.

- **V kolik hodin chodíváte do školy?**

Po sedmé hodině.

ROZHOVOR S VYBRANÝM PEDAGOGEM

Jak již bylo zmíněno, druhým osloveným pedagogem se stal pan učitel Tomáš Pírek, který děvčatům také zodpověděl jejich otázky.

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM TOMÁŠEM PÍRKEM

- **Jak se vám líbí na škole?**

Jsem spokojený, rád tady pracuji.

- **Co učíte a co byste chtěla učit?**

Učím informatiku, tělocvik a pracovní výchovu, ale asi bych už nic jiného učit nechtěl.

- **Co děláte ve svém volném čase?**

Rád jezdím na kole, běhám a taky rád zahradničím.

- **Chutná vám jídlo ve školní jídelně a co nejvíce?**

Ano moc, rád se tady stravuji a chutná mi tady všechno.

- **V kolik hodin chodíváte do školy?**

O půl sedmé.

UKÁZKA Z KUCHARŠKÉ KNIHY 6.B

KUCHARŠKÁ KNIHA 6.B

2015/2016

ZELENINOVÝ SALÁT S KUŘECÍM MASEM

ZELENINOVÝ SALÁT JSEM SI VYBRALA PROTO, PROTOŽE JE TO MOJE OBLÍBENÉ JÍDLO A ZAŘOVENĚ NENÍ TAK TĚŽKÉ NA PŘÍPRAVU.

BUDEME POTŘEBOVAT : kuřecí prsa
rajčata
okurku
ledový salát
sůl, koření (dle chuti)
olivový olej
parmezan (nemusí být)

Jako první si připravíme zeleninu. Rajčata a okurku si omyjeme. Ledový salát natrháme na menší kousky a takéž opláchneme pod vodou. Rajčata a okurku si nakrájíme a všechnu zeleninu dáme do misky a promícháme. Kuřecí maso také opláchneme a začneme šerajst na malé nudličky. Maso osolíme a okořeníme. Na pánvi necháme rozehřát olivový olej a pomalu budeme restovat maso. Až je maso hotové, přidáme k zelenině. Pokud chceme, aby salát nebyl moc suchý, tak můžete ještě

pokapat olivovým olejem. Nakonec posypeme parmezánem, nebo nějakým jiným sýrem a můžeme podávat. Doufám, že si tento salát někdy uděláte a bude vám chutnat. 😊

Z TVORBY ŽÁKŮ 4.A

JAK U NÁS V KUCHYNI SNĚŽILO

Všichni u nás si přáli psa. Jednoho dne konečně zavolala paní chovatelka, že se narodila štěňátka. Moc jsem se těšil a hned jsem nutil rodiče, abychom už pro to psí miminko jeli. Máma mi ale vysvětlila, že štěně musí být ještě několik týdnů se svojí mámou.

Pak konečně nastal ten den! Vyrazili jsme brzy ráno do Liberce pro naše štěňátko německého ovčáka. Když jsem ho poprvé uviděl, bylo mi jasné, že se spolu nudit opravdu nebudeme. Celý víkend jsem štěněti ukazoval náš dům a zahradu, jeho pelíšek a hračky. Do nedělního večera byl Viky nejposlušnější štěňátko na světě. V pondělí ráno jsme odešli za svými povinnostmi a když jsme se vrátili všechno bylo jinak.

Vickimu asi bylo smutno a tak se vloudil do ložnice, zakousl se do polštáře a odtáhl ho do kuchyně. Asi se v něm probudily lovecké instinkty a tak škubal a škubal. Když jsme se odpoledne vrátili domů v kuchyni bylo bílo a Vickimu chyběly snad už jen lyže. Jak vrtěl ocasem peří z polštáře rozmetal široko daleko. Nepořádek to byl veliký, uklízeli jsme několik dnů, ale smějeme se tomu dodnes.

Z TVORBY ŽÁKŮ 4.A

PŘÍHODY Z AMERIKY

Jedno krásné léto se naše rodina rozhodla strávit prázdniny v Americe. Hned jak jsme přistáli v LA tak jsme si půjčili auto a jeli hledat náš dům. Do navigace jsme zadali adresu a dojeli jsme na místo, ale dům nikde.

Tak jsme se zeptali kolemjdoucího a ten řekl: ulice je správná, ale jste ve špatném MĚSTĚ. No to nám to pěkně začíná! Pěkně jsme se pobavili a vyrazili směr Venice, kde dům skutečně stál. Jak jsme konečně dojeli domů, tak jsme se šli vyspat.

DRUHÝ DEN

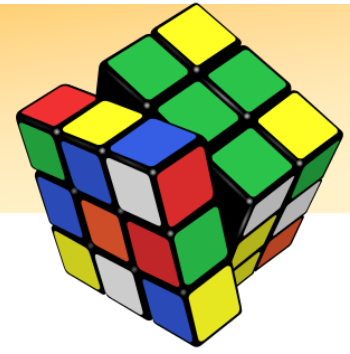
Po obědě jsme si dali oříškovou zmrzlinu a šli jsme domů. Před plotem domu mi ta zmrzlinka spadla na zem. A když jsme šli na večeri tak tam ty oříšky nebyly, byly totiž na plotě, protože si je tam naskládaly VEVERKY .

TŘETÍ DEN

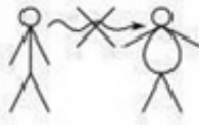

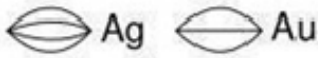
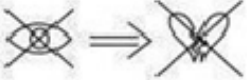
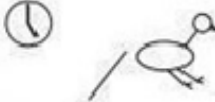
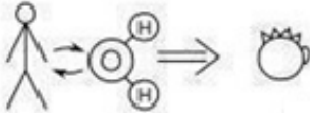
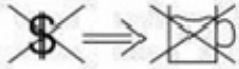

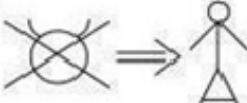
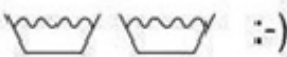
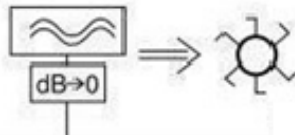
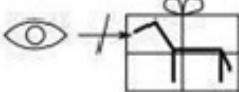
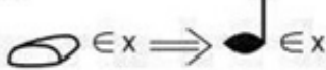
Třetí den jsme šli do nákupního centra a dali jsme si tam výborný jogurt a všechno bylo fajn, ale jak jsme šli na oběd tak jsem si uvědomil, že mi něco chybí, byla to moje taška. Najednou jsem zpanikařil a začal jsem ji hledat. Asi po půl hodině a spoustě dotazů jsme ji našli na informacích. To bylo radosti. No a pak už jsme si zabalili kufry a jeli do SAN FRANCISKA, kde nás čekalo spoustu dalších úsměvných zážitků.

THE END

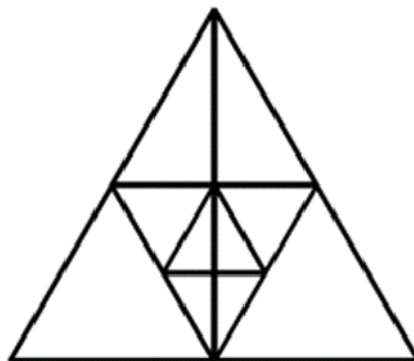
HLAVOLAMY

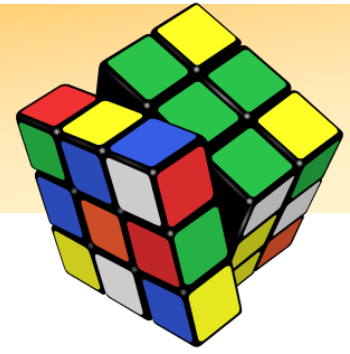
1.) Najdi v každém obrázku přísloví.

1 	2 	3 $5+7=13$
4 $100 \times 0 = -V$ 	5 	6 $t > X \Rightarrow \forall x = \dots$
7 	8 	9
10 	11 	12
13 	14 IQAM > IQPM	15
16 	17 	

2.) Namaluj jedním tahem následující obrázek.

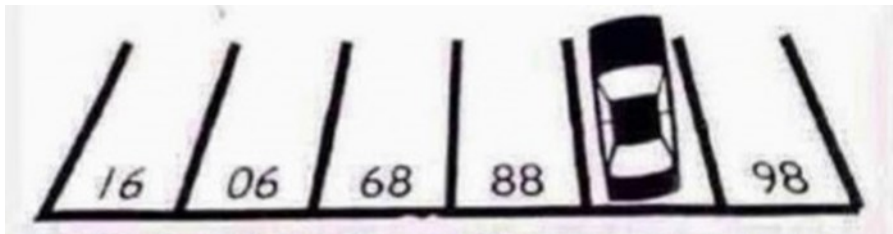
HLAVOLAMY

3.) Dopln číslo místo otazníku

8809 = 6	5555 = 0
7111 = 0	8193 = 3
2172 = 0	8096 = 5
6666 = 4	1012 = 1
1111 = 0	7777 = 0
3213 = 0	9999 = 4
7662 = 2	7756 = 1
9313 = 1	6855 = 3
0000 = 4	9881 = 5
2222 = 0	5531 = 0
3333 = 0	2581 = ???

4.) Jaké je číslo parkovacího místa pod autem?

5.) Vyřeš

17 – 21 – 24 – 26 - ? – 27

6.) BONUS: Zkus uhádnout autora tohoto článku.

Správné odpovědi naleznete na poslední stránce.

CHCEŠ SE PODÍLET NA TVORBĚ ŠKOLNÍHO ČASOPISU???

Máš nápad na článek nebo jiný příspěvek do dalšího čísla školního časopisu a chtěl/a bys ho otisknout?

Pokud ano, přines svůj návrh do kabinetu zeměpisu nebo pošli na emailovou adresu silny@zsunesco.cz a určitě se domluvíme :)

J. Silný (šéfredaktor)

HLAVOLAMY - VÝSLEDKY

Hlavalam č. 1

1. Láska hory přenáší.
2. Sytý hladovému nevěří.
3. Lež má krátké nohy.
4. Stokrát nic umožilo vola.
5. Mluviti stříbro, mlčeti zlato.
6. Po bitvě je každý generál.
7. Co oči nevidí, to srdce nebolí (a ruce neukradnou).
8. Ranní ptáče dál doskáče.
9. Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne.
10. Bez peněz do hospody nelez.
11. Mezi slepými jednooký králem.
12. Kam čert nemůže, tam nastrčí ženskou.
13. Když se dva perou, třetí se směje.
14. Ráno moudřejší večera.
15. Tichá voda břehy mele.
16. Darovanému koni na zuby nehleď.
17. Koho chleba jíš, toho píseň zpívej.

Hlavalam č. 3

Správné řešení je $2581 = 2$

(počet uzavřených smyček v příkladě: 8-2 uzavřené obloučky; 6 – 1 uzavřený oblouček; 7 – 0 uzavřených obloučků; 0 – 1 uzavřený oblouček; ...).

Hlavalam č. 4

Správné řešení je číslo 87 (vzhůru nohama).

Není to složité. Stačí zapomenout na všechna ta hledání skryté logiky a složitého matematického vzorce. Důležité je podívat se na obrázek z pohledu řidiče auta...tedy vzhůru nohama.

Hlavalam č. 5

Správná odpověď je číslo 27.

Rozdíl sousedících čísel je vždy o 1 menší.

Hlavalam č. 6

Autorem článku je paní učitelka Blanka Řezníčková.